

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗം 2017: ഒരു പ്രാഥമിക പ്രതികരണം

2017-ലെ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം മാർച്ച് ഒന്നാം തീയതി പരി. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ പരിസരത്ത് വെച്ച് ചേർന്ന് അജണ്ട പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കുകയുണ്ടായി. അസോസിയേഷൻ യോഗം ചേരുന്നതിനുള്ള ദീർഘനാളത്തെ ഒരുക്കങ്ങൾ അടുത്ത അഞ്ചു വർഷത്തേക്കുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ രൂപീകരണം, അൽമായ - വൈദിക ട്രസ്റ്റിമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലപ്രഖ്യാപനം എന്നിവയോടുകൂടി പര്യവസാനിച്ചു. ഈ പ്രാവശ്യത്തെ അസോസിയേഷൻ യോഗം നൽകുന്ന ചില പാഠങ്ങളും സൂചനകളും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് ഈ പ്രാവശ്യത്തെ കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇനിവരുന്ന യോഗങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമവും കുറ്റമറ്റതും ആകണം എന്നാഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവ കുറിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നത്.

പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ പള്ളി പ്രതിനിധികളുടെ നിലപാടുകളും, സഭയുടെ സംഘവിവേകവും (collective wisdom) അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു വേണം ചിന്തിക്കുവാൻ. നിലനിന്നുവന്ന സഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശൈലിയുടെ മാറ്റം സഭാംഗങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി തോന്നി. ഈ സാമൂഹിക ഇച്ഛയ്ക്ക് തടയിടാൻ പണം, സ്വാധീനം, വ്യാജപ്രചരണം എന്നിവയ്ക്ക് ഒന്നും സാ

ധിച്ചില്ല എന്ന സൂചനയാണ് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലം നൽകിയത്. സഭാഭരണ രീതിയിൽ മാറ്റം ആഗ്രഹിച്ചുപള്ളിപ്രതിനിധികൾ ആ വ്യതിയാനത്തിന് ഉതകിയേക്കാം എന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചു വ്യക്തികളെ അടുത്ത അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക് പരീക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ രൂപംകൊണ്ട അസംതൃപ്തി, നിസ്സംഗത, പ്രതിഷേധം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ ഈ മാറ്റശ്രമത്തിന് പ്രേരണ നൽകി എന്നു വേണം ചിന്തിക്കുവാൻ.

അതുകൊണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ വ്യാപ്തി (popularity), അവരുടെ സമ്മതിദായകരുമായുള്ള സൗഹൃദം, പ്രാദേശിക താല്പര്യങ്ങൾ എന്നിവയൊന്നും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി എന്നു തോന്നുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് സഭയുടെ പ്രതിച്ഛായ വരുംകാലങ്ങളിൽ മാറ്റുവാനും പ്രവർത്തനരീതിയിൽ മൗലികമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തുവാനും ആവശ്യമായ ഭാവനയും ത്രാണിയും ഇച്ഛാശക്തിയും ഉണ്ട് എന്നു കരുതിയവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അസോസിയേഷൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സഭാഭരണ രംഗത്ത് പുതിയ സ്ഥാനികളുടെ സാന്നിധ്യം സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ ഒരു തിരുത്തൽ പ്രക്രിയയ്ക്ക് വഴി തെളിക്കും എന്ന ചിന്തയാകാം ഇതിന് പ്രേരകമായത് അവിടെയാണ് സമ്മതിദായകരുടെ സംഘവിവേകം പ്രകടമായത്.

മുൻകാലങ്ങളിൽ അതമായ-

വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങൾ ആജീവനാന്ത ചുമതല പോലെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ 1995-ലെ സുപ്രീം കോടതിവിധി മലങ്കര സഭാഭരണഘടനയെ എല്ലാവിധത്തിലും ജനാധിപത്യവൽക്കരിച്ചു. ഇടവകയുടെ അംഗബലത്തിന് അനുസൃതമായി അസോസിയേഷൻ ഭദ്രാസന പൊതുയോഗ പ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം പുനക്രമീകരിച്ചു. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ അവയുടെ അംഗത്വം അഞ്ചുവർഷമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു സമാനമായി അൽമായ വൈദിക ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെയും സ്ഥാനകാലാവധി അഞ്ചുവർഷമായി തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കാലാവധിക്കുശേഷം സ്ഥാനത്തുനിന്ന് പിരിയുകയോ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയോ മാത്രമായി സാധ്യതകൾ. അതായത് സ്ഥാനികൾ ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ പ്രവർത്തന കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സേവനം അവസാനിപ്പിക്കണം എന്ന സൂചനയാണ് ഈ നിബന്ധനയ്ക്കുള്ളത് എന്നു വ്യക്തം. കോടതിവിധിയുടെ ഈ താല്പര്യം സ്ഥാനികൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തിരിച്ചറിയേണ്ടത് സമ്മതിദായകരുടെ ബാധ്യത ആയി മാറുന്നു. അതാണ് ഇത്തവണ സംഭവിച്ചത്. സ്ഥാനികളുടെ സ്വന്തം താല്പര്യത്തിനു പിന്തുണ നേടാനല്ല ഓരോ പ്രാവശ്യവും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കൂടുന്നത്. നേരെമറിച്ച് പുതിയ നേതൃത്വത്തെ പരീക്ഷിക്കാനാണ്. ഭരണത്തിന്റെ ശൈലിമാറ്റം ആവശ്യമെന്ന് ജനം ചിന്തിക്കുന്നതിനൊപ്പം സ്ഥാനികളും ബുദ്ധി

പൂർവ്വം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അസോസിയേഷൻ പ്രതീക്ഷ വയ്ക്കാമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട മറ്റാരെയെങ്കിലും മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ.

വളരെ അനാരോഗ്യകരമായ മറ്റൊരു പ്രവണത ഈ പ്രാവശ്യത്തെ മലങ്കര അസോസിയേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ തല പൊക്കിയതായി തോന്നി. അതിനുള്ള മറുപടി കൂടിയായിരുന്നു തെരഞ്ഞെടുപ്പുഫലം. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മൽസരിക്കുന്നവർ അവരുടെ സാമർത്ഥ്യവും യോഗ്യതയും സഭാസന്ദേഹവും പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ച് പ്രകടനം നടത്തുന്ന രീതി മാത്രമാണ് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ എതിർ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കെതിരെ വ്യാജരേഖകൾ സൃഷ്ടിച്ചും മാനസികമായി മുറിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്താവനകൾ നടത്തിയും ഉള്ള പ്രചരണം സഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രംഗത്ത് പുതിയ പ്രവണതയാണ്. ഇതു തികച്ചും ദുർഭാഗ്യകരമായിപ്പോയി. ഇതിന് നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഇലക്ഷൻ സംവിധാനം ജാഗ്രത പുലർത്തിയുമില്ല. ഇത്തരം തരംതാഴ്ന്ന പ്രചരണത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വം ആർക്കുവേണ്ടി ദുഷ്പ്രചരണം നടത്തിയോ ആ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു തന്നെയാണ്. ആ ബാധ്യത അവർ ഏറ്റെടുത്തില്ല എന്നത് കുറ്റകരമായ അനാസ്ഥയാണ്. എങ്കിലും പ്രബുദ്ധരായ സമ്മതിദായകർ ഇലക്ഷൻ നടപടി ചട്ടങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചടി നൽകി എന്നത് മാത്രം ആശ്വാസകരം. എതിർസ്ഥാനാർത്ഥികളെ കൃത്രിമരേഖകൾ വച്ചും ആക്ഷേപിച്ചും തേജോവധം ചെയ്യുന്നതിനോട് സഹകരിക്കുവാൻ ഇടവക പ്രതിനിധികൾ തയ്യാറാകാത്തത് നല്ലൊരു സൂചനയായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭാവിയിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഇതൊരു പാഠമായി തീരട്ടെ.

മലങ്കര സഭയുടെ ജനാധിപത്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് അസോസിയേഷനിലേക്കുള്ള ഉൾപ്പെടെയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ. എന്നാൽ ഇന്നും സഭയിൽ പകുതിയലധികം ഉള്ള സ്ത്രീകൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയ്ക്ക് പുറത്താണ് എന്ന സത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. ദുർബല വിഭാഗത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഇല്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. ഈ സഭയിൽ പത്തു ശതമാനമെങ്കിലും അംഗങ്ങളുള്ള ദളിത് വിശ്വാസികൾക്ക് അസോസിയേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഇവകളിൽ സംവരണം അവകാശമായി ലഭ്യമായിട്ടില്ല. ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിന്റെ ഉരകല്ല് ആയ നീതി ഇവിടെ പുലരുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം. എന്നാൽ സഭയിലെ പ്രശ്നബാധിത പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് സഭാസ്ഥാനങ്ങളിൽ മത്സരിക്കുന്ന യോഗ്യരായ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഇതരഭാഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. വടക്കൻ മേഖലയിലെ കണ്ടനാട്, കൊച്ചി, അങ്കമാലി, തൃശൂർ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അംഗബലം താരതമ്യേന കുറവാണ്. അവിടുത്തെ പ്രശ്നങ്ങളാകട്ടെ സങ്കീർണ്ണവുമാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശത്തുനിന്നും രണ്ടു ട്രസ്റ്റിമാരിൽ ഒരാളെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ നമ്മുടെ തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ആ പരിഗണന ഈ പ്രാവശ്യവും ഉണ്ടായി. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഈ നീതിബോധം പ്രാദേശികത്വവും, ഭൂരിപക്ഷ ആധിപത്യവും ഈ സഭ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണ്.

എന്നാൽ അൽമായ-വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ മൽസരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികളെ അടുത്തു പരിചയപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത ഇന്ന് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട വിഷയമാണ്. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ അവരുടെ ജീവിത ഔദ്യോഗിക മേഖലകളിൽ അസാധാരണ സാമർത്ഥ്യവും നൈപുണ്യവും ഉള്ളവരായിരിക്കും. എങ്കിലും മലങ്കര സഭയുടെ വർത്തമാനകാല സാഹചര്യത്തെ അപഗ്രഥിച്ച് ഫലപ്രദമായി സഭാസേവനം നടത്തുവാൻ അവർക്ക് എത്രമാത്രം കഴിയും എന്നതു സംബന്ധിച്ച് സമ്മതിദായകർക്ക് വിലയിരുത്തുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ മനസ്സിലാക്കി വോട്ടു ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും. ഇതിനുള്ള അവസരവും വേദിയും ലഭ്യമാക്കുന്നില്ല. അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പായി സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് സമ്മതിദായകരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാനുള്ള അവസരം നൽകി ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. അമേരിക്ക മുതൽ ഓസ്ട്രേലിയ വരെയുള്ള ഇടവകകളിൽനിന്ന് ഇടവക പ്രതിനിധികളായി വരുന്നവർക്ക് വേണ്ടവിധം വോട്ടവകാശം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ ഇതാവശ്യമാണ്. പള്ളി പ്രതിനിധികൾക്ക് സ്ഥാനാർത്ഥികളെയും അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും വിലയിരുത്തുവാൻ സാധിച്ചാൽ മാത്രമാണല്ലോ സമ്മതിദാനാവകാശത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തപൂർണ്ണമായ നിർവ്വഹണം നടക്കും.

നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതും അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും സ്ഥാനാർത്ഥികളോടുള്ള ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്ന് ആരും ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. ഇത്തരവേ ഇലക്ഷനിൽ മൽസരിച്ച എല്ലാവരുമായി

ക്രിസ്തുദർശനവും മഹാത്മാഗാന്ധിയും

പ്രൊഫ. ഡോ. എം.പി. മത്തായി

സ്വന്തമായൊരു ജീവിത ദർശനം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ഗാന്ധി ജിയെ ഏറ്റവും സഹായിച്ച ഘടകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപഠനമായിരുന്നു. ഈശ്വരഭക്തിയും ഭൂതദയയും നിറഞ്ഞുനിന്ന ഗൃഹാന്തരീക്ഷവും, ഇതര മതസ്ഥരുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് നടത്തിപ്പോന്ന മതസംവാദങ്ങളും ഗാന്ധിയിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം പ്രൗഢമായിരുന്നു. ജൈനസന്യാസിമാരും, പാഴ്സി, മുസ്ലീം മതപണ്ഡിതന്മാരും പിതാവുമായി നടത്തിയ സംവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം ഒരേ ധർമ്മികതയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മതങ്ങളേയും സഹിഷ്ണുതയോടും, ആദരവോടും കൂടി സമീപിക്കുകയാണ് ശരി എന്നും കൂട്ടിക്കാലത്തേ അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യപ്പെട്ടു. ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യമായി വിവിധ മതങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മോക്ഷം, ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം, നിർവ്വാണം, മുക്തി എന്നിവയെല്ലാം ഭിന്ന

ങ്ങളല്ല, മറിച്ച് ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും, പരമപ്രധാനമായ ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഒന്നിലേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും ഗാന്ധി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ലോകമതങ്ങൾ ഗൗരവപൂർവ്വം പഠിക്കുകയും, അവയുടെ അടിസ്ഥാനദർശനങ്ങളെ സ്വാംശീകരിച്ച് സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുമതവുമായുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ സമ്പർക്കവും സംസർഗ്ഗവുമാണ് ഈ പഠനത്തിൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. യേശുദേവന്റെ ജീവിതവും സന്ദേശവും ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നിർണ്ണായക സ്വാധീനമായിരുന്നു. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപിത ക്രിസ്തുമതവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം സംഘർഷരഹിതമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ സ്മരണ രാജ്കോട്ടിലെ നാൽക്കവലയിൽ നിന്ന് സുവിശേഷം

പ്രഘോഷിക്കുന്ന ഒരു മിഷനറിയുടേതാണ്. ഹിന്ദുമതത്തെ - ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും - സഭ്യേതരമായ ഭാഷയിൽ അപലപിക്കുന്ന മിഷനറിയുടെ സമീപനം ക്രിസ്തുമതത്തെ സംശയത്തോടെ നിരീക്ഷിക്കാൻ കാരണമായി എന്ന് ഗാന്ധിജി ആത്മകഥയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ലണ്ടനിലെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതകാലത്താണ് അദ്ദേഹം ബൈബിൾ വായിക്കാനിടയായത്. ഭഗവദ്ഗീതയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമായ The Song Celestial, ശ്രീബുദ്ധനെപ്പറ്റിയുള്ള The Light of Asia, മാഡം ബ്ലാവ്സ്കിയുടെ Key to Theosophy തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇക്കാലത്ത് ഗാന്ധിജി വായിച്ചിരുന്നു. ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമഭാഗം വിരസമായി അനുഭവപ്പെടുവെന്നും, സംഖ്യാ പുസ്തകം - Numbers തന്നെ ഉറക്കത്തിലേക്ക് നയിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പക്ഷെ, പുതിയ നിയമം വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമായിരുന്നു ഗാന്ധിജിക്ക്. “വിശേഷിച്ചും, ഗിരിപ്രഭാഷണം എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് നേരെ കടന്നുചെന്നു” എന്ന് എഴുതി അദ്ദേഹം. “എന്റെ യുവ മനസ്സ് ഗീതോപദേശത്തെയും, ലൈറ്റ് ഓഫ് ഏഷ്യയെയും. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തെയും ഏകീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ത്യാഗമാണ് മതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠരൂപം എന്നത് എനിക്ക് അത്യന്തം ഹൃദ്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടു”, ഗാന്ധിജി തുടർന്നെഴുതി.

നല്ല ബന്ധം ഉള്ള വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ. വ്യക്തിപരമായ ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നതിലും ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ ചുമതലക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നിയന്ത്രണം പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ ചില അടിസ്ഥാനമര്യാദകൾ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നു ഞാൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വഴിവിട്ട് വോട്ടു പിടിക്കുന്ന രീതിയെ

യും സ്ഥാനങ്ങൾ അവകാശമാക്കിവയ്ക്കുന്നതിനെയും എനിക്ക് അനുകൂലിക്കാൻ സാധിക്കാത്തത്. തുടർന്നുള്ള അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾ കൂടുതൽ ജനാധിപത്യപരവും നീതിപരവും ആകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

സസ്നേഹം
നിങ്ങളുടെ
അത്തനാസ്യോസ് തോമസ്
മെത്രാപ്പോലീത്ത

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ജീവിതം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഗാന്ധിജിയെ മാറ്റിത്തീർക്കുകയു